

47 ΜΖ'.

Κ Ω Μ Ο Σ.

Στεφανους μεν κροταφοισι
 ῥοδινους συναρμωσαντες,
 μεθυομεν ἄβρα γελωντες·
 ὑπο βαρβιτω δε κουρα,
 κατα κισσοισι βρεμοντας 5
 πλοκαμοις φερουσα θυρσους,
 χλιδανοσφυρος χορευει.
 ἄβροχαιτας δ' ἅμα κουρος,
 στοματων ἄδυ πνεοντων,
 κατα πηκτιδων αθυρει, 10
 προχεων λιγειαν ομφαν.
 ὁ δ' Ερως ὁ χρυσοχαιτας
 μετα του καλου Λυαιου,
 μετα της καλης Κυθνης
 τον επηρατον γεραιοις 15
 κωμον μετεισι χαιρων.

XLVII. Schilderung eines Schmaufes, oder eines Festes. Bei beiden pflegten sich die Alten zu bekränzen. Ein Mädchen tanzt dabei, und ein Jüngling singt zur Magadis. — Es gab gewisse Personen, die ein eigenes Geschäft daraus machten, in die Häuser, wo geschmauft wurde, zu gehen, und die Gäste durch Gesang und Tanz zu vergnügen. (Man vergleiche das sechste Lied.)

V. 2. συναρμωσαντες v. συναρμωζω. 3. γελωντες v. γελαω. 4. κουρα anst. κορη. 5. κατα-βρεμοντας v. κατα-βρεμω. 8. ἄβροχαιτας anst. ἄβροχαιτης. — κουρος anst. κηρος. 11. λιγειαν v. λιγυς. — ομφαν anst. ομφην. 12. χρυσοχαιτας anst. χρυσοχαιτης. 16. μετεισι v. μετειμι.